

at Regjeringen ikke skal støtte sig udelukkende til det ene Thing, men til en Tilslutning fra begge Thing, som et Systemskifte, saa er det ganske vist et Systemskifte, som vi fordrer. Dette siger jeg paa Foranledning af de Udtalelser, som ere faldne, fordi man ikke paa nogen Maade skal kunne mistyde, hvad jeg tidligere under denne Forhandling har udtalt. Jeg kan altsaa for saa vidt skænke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Vilde) den Kompliment til mig for Godmodighed, at jeg nu skulde kunne finde mig i at anbefale mine Meningsfæller at slutte sig til en Udtalelse, som ikke indeholder de Krav, som vi have opstillet og kæmpet for — jeg siger, at jeg kunde skænke ham denne Kompliment og for saa vidt ogsaa kvittere for den, dersom jeg troede, at den var ganske vel ment, men da det synes, som om han har misforstaaet, hvad jeg tidligere har sagt, skal jeg gjentage, at min og deres Stilling, som ville stille sig ligesom jeg, er tydelig og klart den, at vi ikke ønske at gjøre den her foreliggende Adresse til vor i den Forstand, at den skulde indeholde Udtalelser, som udtrykte vore Ønsker og vor Villie; thi det er ganske vist, at, dersom der var Leilighed for os til, og dersom vi ansaa Diebliffet for at være det rette til at fremkomme med en Udtalelse overfor Kongen, saa vilde en saadan komme til at lyde anderledes end den her foreliggende. Naar vi altsaa stemme for den her foreliggende Adresse, saa have vi derved kun tilkjendegivet, at vi, idet vi herved gjøre et alvorligt Forsøg paa at stille os udenfor Partierne og bedømme Stillingen fra dette Standpunkt, ville gjøre det muligt for Mænd, for hvem vi have baade personlig og politisk Agtelse, ogsaa at gjøre et saadant Forsøg, for saa vidt som det bliver muligt, og for saa vidt som altsaa Mjertallet i dette Thing slutter sig dertil. Saaledes tror jeg, at dette Skridt bør opfattes, og naar jeg derfor tilraader at stemme for Adressen i den Form, hvori disse Mænd ønske den vedtagen, saa er det netop, fordi jeg ikke vil tilraade, at vi ved vore Stemmer give denne Adresse en anden Form end den, som Forslagsstillerne ønske at give den. Derved maatte jeg anse Adressen for at være bleven noget væsentligt Andet, for at gaa over fra at være Forslagsstillerens og Ordførers til at blive vor egen, og som en saadan kan jeg paa ingen Maade betragte den, enten den bliver vedtagen i sin oprindelige eller i den nye Form. Vi havde altsaa, at Adressen, som den foreligger, og som den vil blive efter Wændingsforslagets Vedtagelse, og naturligvis navnlig efter Wændingsforslagets Vedtagelse, er Forslagsstillerens, og at vi ved at stemme for den kun ville gjøre det muligt, at der gjøres et Forsøg paa at bringe os ud af den uheldige politiske Stilling, hvori vi fra alle Sider for Diebliffet befinde os.

Formanden: Jeg vil, forinden jeg giver

den ærede Forslagsstiller Ordet, indstyre den Bemærkning, at, naar det ærede Medlem omtalte, at et Parti havde opstillet Forsfatningsbrud i sit Program, var det uden Tvivl det ærede Medlems Mening, at det havde udtalt sig for en Forholdsregel, som det ærede Medlem ansaa for Forsfatningsbrud, men det ærede Medlem har uden Tvivl ikke villet sige, at et Parti gjorde Forsfatningsbrud til sit Program.

Bøffen: Jeg tror ikke, at mine Ord lode ganske saaledes, og jeg ønskede i alt Fald at udtale, at man havde gjort et Forsvar for et Forsfatningsbrud, saaledes som det naturligen maa være efter min Opfattelse, til en væsentlig Del af sit Program.

Formanden: Jeg tror ikke, at Ordene faldt ganske saaledes, men Thinget er efter mit Skøn fyldestgjort ved denne Erklæring.

Sjörving: Det er klart, at Adressens Indbringelse er kommen Udskillige meget ubeklægt. Der synes virkelig at være Fare paa Færde. Vi have jo allerede i flere Dage hørt Alarmraab og Slag paa den store Tromme. Hvad Betimeligheden angaar, da har jeg virkelig ikke hørt Noget, der kunde jvække min Overbevisning om, at dette var det rette Tidspunkt til at gjøre et saadant Skridt paa, naar det overhovedet skulde gjøres, og jeg tror, at, hvis jeg skulde have ventet, indtil det af somme ærede Herrer fandtes beklægt, kunde jeg komme til at vente længe. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) stillede en mærkelig Fordring til mig, idet han vilde have, at jeg skulde have stillet mig paa et ophøiet upartisk Stade og derfra givet en kritisk Burdering af Regjeringens Førelse. Dette vilde virkelig være en vanskelig Opgave for mig under en enkelt Sags Behandling, navnlig da Talen er om et Tidsrum paa næsten 4 Aar, og allermærkeligst vilde det have været, hvis jeg havde givet en saadan Burdering af Regjeringens Styrelse i de ydre Forhold, hvorom det jo er vittetligt, at Nigsdagen ikke kjenner det Mindste. Men Sagen er jo den, at jeg ikke har villet rette nogen Bebreidelse enten mod den ene eller mod den anden Side for den uheldige Tilstand, som er opstaaet. Jeg er kun gaaet ud fra, hvad jeg troede var en almindelig anerkjendt Kjendsgjerning, nemlig at Regjeringen er kjørt fast, og at det derfor maatte være Opgaven ved et Personskifte at forsøge paa at faae Statsvognen i Gang igjen. Hvad nu i Dvrigt de Regjeringsforslag angaar, som der i denne Forbindelse kunde være Tale om, har jeg ganske vist ingenlunde hørt til Regjeringens stærke Opponent, og jeg har, for at bruge et bekjendt Udtryk ved denne Leilighed, strakt mig meget vidt for at støtte Regjeringen; men jeg skal dog tillade mig at minde om, at jeg har stemt mod Regje-